

Certificering van Holtland*

Regelmatig grinnik ik over de verschillende bijdragen van notoire mopperpotten die de rubriek Kienhout vullen. Soms denk ik wel eens dat het jammer is dat de energie die zij er in steken zo negatief naar buiten komt. Ons kleine bosbouwwereldje loopt al zoveel schade op door het haantjesgedrag dat om de één of andere reden in de genen van een echte bosbouwer schijnt te zitten. Gelukkig rollen ook natuurclubs met elkaar over de straat (Wereld Natuur Fonds vs. Das & Boom met inzet Zeearend en Natuurbalans vs. Das & Boom over de metafoor Korenwolf). Dus kunnen we misschien wel concluderen dat dit gedrag gewoon natuurlijk is en behoort bij het afschermen van het territorium, het imponeren van de wijfjes en borststromelachtige activiteiten. Als toeschouwer voel je je dan in Burgers' Zoo. En zelf sta je langs de zijlijn.

Maar nu niet meer. Ik ga ook eens brullen, zo fijn in het bos.

Eén of andere slimkees heeft het EKO-hout verzonden. Als bij Gamma of Karwei een goed tekenje op hout staat, wordt er grif meer voor betaald. Handig, want met een beetje geld koop je die tekenjes in landen met een minder sterke economie en een ander gevoel voor welke diensten wel en niet te koop zijn.

Maar ook in Nederland kunnen wij ons dit oormerk aanmeten, als we het maar lekker EKO doen. Belangrijk is hierbij dat de gehele keten het keurmerk waardig is. Alle betrokkenen, van producent (de natuur), via verwerkers (zager, sleper, transporteur,

zagerij, weer transporteur) en verkopers (tussenhandel en winkels) moet het goede en het slechte hout splitsen.

Dit lijkt mij een goed idee. Ik wil niet generaliseren, maar Amerikaanse eiken hebben mij altijd fout geleken. Nu kunnen ze op de slechte stapel. Maar zo schijnt het niet te zitten.

Eigenlijk is alle hout of liever alle hout in het bos in Nederland waardig om te certificeren.. Als je maar kunt aantonen dat de afnemer (eventueel tussenpersoon) maar bonafide (lees: EKO) is. Het geeft niet of er in de zomer wordt geveld of kunstmest wordt gestrooid (EGM weet u nog?). Belangrijk is dat we consultants voldoende betalen die dan bevestigen wat we in Nederland al weten; het Nederlandse hout is best aardig. Immers wat in het Nederlandse bos niet verplicht is (Boswet en in mindere mate het komende Programma Beheer) is verboden (de rest van de wetten). Overigens, hebt u, bij voorkeur tussen enige borrels door, al vernomen wat die certificering nu werkelijk inhoudt?

Ik wil daarom graag certificering aanvragen voor het bos tussen de Eemshaven en Eede (Zeeuws Vlaanderen) met uitzondering van die plaatsen waar, willekeurig welke, wet wordt overtreden die op enigerlei wijze invloed kan hebben of doen gelden op de niet nader geformuleerde kwaliteitseisen. (Door deze onzinnige zin wordt het voor de certificeerders zeker een interessante zaak).

Frank Maasland
Loo Plan

* noot van de redactie: Dit artikel werd ingezonden als bijdrage voor de opinierubriek Kienhout. Omdat wij daarbij met een vast panel columnisten werken hebben we deze bijdrage – na overleg met de schrijver – opgenomen als ingezonden brief.